

HISTÒRIA LITERÀRIA

Cursos monogràfics d'Alts Estudis i d'intercanvi de la Mancomunitat de Catalunya, amb la cooperació de l'Institut.

Hem d'esmentar ací els següents:

— *L'Antiga Escola Poètica de Barcelona*. Sis lliçons, per JAUME MASSÓ I TORRENTS (dies 29 i 30 d'abril i 2, 6, 7, 9 de maig 1921, a l'INSTITUT).

I. Introducció: La llengua i la poesia dels trobadors. Els trobadors catalans. Els poetes de les darreries del segle XIII. — II. Els poetes del segle XIV. L'escola de Tolosa i la «Gaia Sciencia». Creació del Consistori. Els poetes catalans concurrents a Tolosa. Els tractats. La qüestió del llemosí. — III. Creació del Consistori a Barcelona. Els llibres del Gai Saber i ordre de la Cerimònia. El favor real i la poesia cortisana. — IV. Els poetes catalans del segle XV. Fortuna i decadència dels consistoris. Els reis i els ofertors de jòies. Barcelona i València. Els poetes cavallers i els artesans. — V. Relació dels principals poetes de l'Escola de Barcelona en el segle XV. Els poetes forans. Catalanització gradual de la llengua poètica. La cort del Magnànim a Nàpols. — VI. La poesia patriòtica i els esdeveniments importants de Catalunya. El príncep de Viana i les guerres de Joan II. El darrer consistori. Els debats. Decadència de Barcelona.

Aquestes lliçons foren publicades en *Quaderns d'Estudi*, vols. XIII-XVI (1921-1924).

— *Aspectes de l'obra del Boccaccio*. Sis lliçons, en llengua italiana, per A. FARINELLI, Professor a la Universitat de Torí. (Dies 10, 12, 14, 16, 18 i 20 gener de 1922, a l'INSTITUT.)

El professor donà a conèixer la complexa personalitat del creador de la prosa artística a Itàlia i quasi podria dir-se en tots els pobles de niçaga llatina. Els estudis crítics del professor sobre l'obra del Boccaccio, publicats en 1905 i 1906, foren ampliat en els anys successius amb més profundes investigacions i amb la descoberta de nous punts d'ovir relatius a la seva influència en la literatura catalana.

Aquestes lliçons començaren a publicar-se, vertides al català, en *Quaderns d'Estudi*, vol. XVI (1924). Suspesa aquesta revista, continuen publicant-se actualment en la *Revista de Catalunya*.

— *La Crònica de Jaume el Conqueridor i els seus problemes*. Tres lliçons per LLUÍS NICOLAU D'OLWER. (Dies 17, 18 i 21 març 1922 a l'INSTITUT.)

L'autenticitat de la Crònica reial i la prioritat de les seves versions, són problemes que graviten damunt la història de la nostra literatura. Una revisió acurada dels textos, i la crítica dels fonaments de les opinions emeses, sense oblidar la valoració estètica de l'obra, fou feta pel professor en recerca d'una solució acceptable, i d'acord amb el següent programa: I. El Monarca i la seva Crònica. — II. Redacció catalana i redacció llatina. — III. Els diferents textos de la redacció catalana. — IV. Conclusions.

Centenari de l'arquebisbe Fèlix Amat

El dia 11 de novembre de 1924 s'escaigué el centenari de la mort de Fèlix Amat de Palou, arquebisbe *in partibus* de Palmira, nat el 10 agost de 1750. Sabadell, la seva ciutat natal, commemorà aquell esdeveniment amb actes com solen ésser tots els d'homenatge. La premsa sabadellenca i en general la de Catalunya, així la de Tarragona, d'on fou magistral, la de Barcelona, etc., evocaren la seva figura preclara. Deixant-ne de banda altres aspectes certament interessants com és el d'eclesiàstic que ocupà altes dignitats, el d'home públic que intervingué activíssimament en la resistència als francesos en temps de la *guerra gran*, i àdhuc el de polemista religiós, hem de recordar principalment com tribut a la seva memòria que bé pot comptar-se a dreta llei entre els precursors de la renaixença catalana hodierna. Don Fèlix Amat dirigí la Biblioteca Pública Episcopal instal·lada al Seminari de Barcelona durant els deu anys 1775-1785. Ell inaugura la bona època de la Biblioteca amb sàvia direcció i fervorós entusiasme per l'augment dels seus fons i sap preparar dignes successors en les persones dels seus dos nebots, els germans Ignasi i Fèlix Torres Amat. D'altra banda escrigué diverses obres de caràcter històric (entre altres la coneguda *Història eclesiàstica*), econòmic, filològic, etc. El *Diccionario catalán-castellano-latino* publicat a nom de J. Esteve, J. Belvitges i A. Juglà (2 volums, Barcelona, Vda. Pla, 1803 i 1805) és obra fonamentalment seva.